

תפילת השל"ה הקדוש

זו לשון השל"ה הקדוש: חל עלינו חובת התפלה ובקשה להשם יתברך בכל צרכינו, כי הכל מאתו יתברך, על כן בכל מה שיצטרך האדם בכל עת ובכל שעה, ירגיל על לשונו תפלה קצרה להשליך על ה' יהבו. ובעת הפעולה יאמר בכל צרכיו לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, רבון העולמים הצליח דרכי כי מאתך הכל וכו'. וביותר צריך זירוהו להתפלל שיהיה לו זרע כשר עד עולם, ואגב כל צרכיהם וזיווגם, מה' יצא הדבר. ולבי אומר שעת רצון לתפלה זו בערב ראש חודש סיון, הוא החודש שבו נתנה התורה, ואז נקראים בנים לה' אלקיננו. וראוי לישיב בתענית ביום ההוא הוא ואשתו, ויתעוררו בתשובה ויתקנו כל ענייני הבית איסור והיתר וטומאה וטהרה וכל העניינים, ויתנו צדקה לעניים הגונים. ואם אפשר לבעל להתענות אז הפסקה מה טוב ומה נעים, ועל כל פנים יהיה תענית גמור ככל דיני תענית צבור. וזו הנוסחא של התפלה:

עַד עוֹלָם שׁוּם פְּסוּל וְשִׁמְץ, אֵךְ שְׁלוֹם וְאַמֶּת וְטוֹב וְיִשָּׁר בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וּבְעֵינֵי אָדָם, וְיִהְיוּ בְּעֵלֵי תוֹרָה, מְאָרִי מְקָרָא, מְאָרִי מְשֻׁנָּה, מְאָרִי תַלְמוּד, מְאָרִי רְזָא, מְאָרִי מְצוּהָ, מְאָרִי גּוּמְלֵי חֲסָדִים, מְאָרִי מְדוּת תְּרוּמִיּוֹת, וְיַעֲבֹדוּךָ בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה פְּנִימִית, וְלֹא יִרְאָה חִיצוֹנִית. וְתֵן לְכָל גּוֹיָה וְגוֹיָה מֵהֶם דֵּי מַחְסוּרָה בְּכַבּוּד, וְתֵן לָהֶם בְּרִיאוֹת וְכַבּוּד וְכֹחַ, וְתֵן לָהֶם קוּמָה וְיָפִי וְחַן וְחֶסֶד, וְיִהְיֶה אַהֲבָה וְאַחֻוּה וְשְׁלוֹם בִּינֵיהֶם, וְתִזְמִין לָהֶם זְוִיגִים גְּדוּלִים מְזֻרְע תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מְזֻרְע צְדִיקִים, וְגַם הֵם זְוִיגִים יִהְיוּ כְּמוֹתֶם כְּכֹל אֲשֶׁר הִתְפַּלְלָתִי עֲלֵיהֶם, כִּי זָכְרוֹן אֶחָד עוֹלָה לְכָאן וּלְכָאן. אַתָּה יְיָ יוֹדֵעַ כָּל תַּעֲלוּמוֹת, וּלְפָנֶיךָ נִגְלוּ מִצְפּוֹנֵי לְבִי, כִּי כֹנְנִיתִי בְּכָל אֵלֶּה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ וְלְמַעַן תּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה. עַל כֵּן עֲנֵנִי יְיָ עֲנֵנִי בְּעֵבֹר הָאָבוֹת הַקְּדוּשִׁים אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וּבְגִלְגָּלִים תּוֹשִׁיעַ בָּנִים לְהִיּוֹת הַעֲנֻפִים דּוֹמִים לְשֵׁרֶשׁ, וּבְעֵבֹר דָּוִד עֲבָדְךָ רָגַל רַב־עֵי בְּמַרְכָּבָה, הַמְשׁוֹרֵר בְּרוּחַ קִדְשְׁךָ.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁרֵי כָּל יִרְאֵה ה' הַהֵלֶךְ בְּדַרְכָּיו. יִגִּיעַ כְּפִיךָ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁרֵיךָ וְטוֹב לָךְ. אֲשֶׁתְּךָ כְּגַפְּן פָּרְיָהּ בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ בְּנִיָּה כְּשִׁתְּלִי זֵיתִים סְבִיב לְשִׁלְחָנְךָ. הִנֵּה כִּי כֵן יִבְרַךְ גְּבֵר יִרְאֵה ה'. יִבְרַכְךָ ה' מִצִּיּוֹן וְרֹאה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ. וְרֹאה בָּנִים לְבְנֵיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל.

אָנָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה, יִקְרָא בְּנוֹ הַפְּסוּק. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּךָ אָמַר יְיָ רֹחֲמִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר שִׁמְתִי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי יִרְעַף וּמִפִּי יִרְעַף אָמַר יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי.

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שְׁלֹא בְּרִאתָ הָעוֹלָם, וְאַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ מִשְׁבְּרִאתָ הָעוֹלָם, וּמֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל. וּבְרִאתָ עוֹלָמְךָ בְּגִין לְאַשְׁתַּמּוֹדֵעַ אֱלֹהוּתְךָ [=כְּדֵי שֶׁתְּפֹרֵס מַלְכוּתְךָ] בְּאַמְצָעוֹת תּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה כְּמוֹ שֶׁאַמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבְרַכָּה. "בְּרִאשִׁית", בְּשִׁבִיל תּוֹרָה וּבְשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל, כִּי הֵם עֲמָךְ וְנִחַלְתְּךָ אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בָהֶם מִכָּל הָאֻמוֹת, וְנִתְּנָה לָהֶם תּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְקִרְבַּתְּם לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל. וְעַל קִיּוּם הָעוֹלָם וְעַל קִיּוּם הַתּוֹרָה בָּא לָנוּ מִמֶּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שְׁנֵי צוּוּיִים. כְּתַבְתָּ בְּתוֹרָתְךָ "פְּרוּ וּרְבוּ", וְכַתַּבְתָּ בְּתוֹרָתְךָ "וְלִמַּדְתֶּם אוֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם", וְהַכּוֹנֵנָה בְּשִׁתִּיהֶן אַחַת, כִּי לֹא לְתַהוּ בְּרִאתָ כִּי אִם לְשִׁבְתָּ, וְלְכַבּוֹדְךָ בְּרִאתָ, יְצַרְתָּ אֶף עֲשִׂיתָ, כְּדֵי שֶׁנִּהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵי כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל יוֹדְעֵי שִׁמְךָ וְלוֹמְדֵי תּוֹרָתְךָ.

וּבְכֵן אָבּוֹא אֵלֶיךָ יְיָ מְלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, וְאֵפִיל תַּחֲנֻנִּי, וְעֵינֵי לֶךְ תְּלוּיּוֹת עַד שֶׁתְּחַנְּנֵנִי וְתִשְׁמַע תַּפְּלָתִי לְהַזְמִין לִי בָּנִים וּבָנוֹת, וְגַם הֵם יִפְרוּ וְיִרְבוּ הֵם וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת לְתַכְלִית שְׁהֵם וְאֲנִי וְאֲנַחְנוּ כְּלָנוּ יַעֲסֹקוּ בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמְךָ וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה, וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ וְדַבַּק לְבָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שִׁמְךָ. אָבִינוּ אָב הַרְחֵמֵנוּ, תֵּן לְכָלֵנוּ חַיִּים אֲרָכִים וּבְרוּכִים, מִי כְּמוֹךָ אָב הַרְחֵמֵנוּ זֹכֵר יְצוּרֵינוּ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים, זְכוּרֵנוּ לְחַיִּים נְצִחִים כְּמוֹ שֶׁהִתְפַּלְל אֲבֹרָהֶם אָבִינוּ "לוֹ יִחְיֶה לְפָנֶיךָ", וּפְרָשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבְרַכָּה, "בִּירְאָתְךָ". כִּי עַל כֵּן, בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ וּלְחַנּוּן מִלְּפָנֶיךָ שִׁיְהֶה זְרַעִי וְזֵרַע זְרַעִי עַד עוֹלָם זְרַע כָּשֵׁר, וְאֵל יִמְצָא בִי וּבְזַרְעִי וּבְזֵרַע זְרַעִי